

פרדוקטור ל מט' 26/ב'

מישיבת ועדת הסידורים הציבוריים
שהתקיימה ביום ב', ט"ו באב תשי"ג - 27.7.53
(בשעה 12.15)

נרכחים:

- הינד א. אלטמן
- ג. טברסקי
- ס. כפרית
- ב. כצנלסון

מוזמנת:

הגב' ר. אהרונובסון - המפקחת הראשית של
המחלקה לעבודה סוציאלית
בעיריית תל-אביב.

סדר-היום:

מבנה מסדר הסעד.

הינד א. אלטמן:

בקשר לדיונים שהיו לעודה הזו עם מסדר
הסעד על פעולתו, עבודתו והריאורבניזציות
הסוגות בתוכו, הביעו כמה מחברי הוועדה רצון לשמוע דעות של אי-אילו
אנשי-טקצוע לגבי כל העבודה, כפי שהיא נעשית, ולשמוע הערותיהם בקשר לכך.
הוועדה החליטה, בהתאם לכך, להזמין להיום את הגב' אהרונובסון ואת מר
ד"ר פרנקנשטיין, אולם לצערנו בודע לנו בדגש האחרון, כי ד"ר פרנקנשטיין
נסא עתה בחופשה ולא יוכל להיענות להזמנתנו הי"ג.

אשר לסדר הדיון אני חוסב שהדרך הטובה ביותר
היא טאלת טאלות על-ידי חברי הוועדה, או, דרך אחרת, לשמוע את דעת
הגב' אהרונובסון תחילה ואחר-כך יטאלו הטאלות על-ידי חברי הוועדה.

ג. טברסקי:

הייתי מציעה לבקש קודם-כל את הגב' אהרונובסון
למסוד לנו בקצרה איך הם רואים את תכנית
הריאורבניזציה של מסדר הסעד ואחר-כך יטאלו חברי-הוועדה טאלות.

הגב' ר. אהרונובסון:

הטאלה העיקרית אשר מתעוררת לאוד הריאורבניזציה
אשר ערך מסדר הסעד היא לאן זה סביא אנתבו,
מה למעשה התועלת אשר תצמח מהסידור החדש ומטליה נטאלת הטאלה לטם מה
בכלל ריאורבניזציה, מה טם אינו דופק, מה הקושי, מה לא היה בסדר ומה
טעון, אם יש בכלל משהו טטעון סינוי במסדר זה.

כפי שהדבר נראה לי, ונראה לא רק לי, כי אם
גם לאחרים אשר עוסקים בטאלות אלה, שהקסיים הם בטני טטחים. מטרת העבודה
הסוציאלית, מטרת הסידור של הסעד אינה מוצאת ביטוי בארגונו זתיכנונו
של מסדר הסעד, נכון יותר, אין טום ביטוי לתיכנון של סידור סוציאלית
בארץ על-ידי ארגון המסדר, זאת-אומרת, ישנם במסדר הסעד סידורים לניהול,
טוב או לא טוב, יעיל או לא יעיל של המסדר עצמו אבל, עצם הרעיון של
החדרת העבודה הסוציאלית בארץ, חיזוקה, פיתוחה, רכיסת דעת הקהל לטובת
הפעולה הזאת, רכיסת כוחות לפיתוח עבודת הסעד, כל הדברים האלה אינם

זו.

כמצאית במטרת הסדירה של עבודת הדרך הטעם. דבר שני שאינו נמצא
בדרגון המידות הן פעולות מבחינה אדמיניסטרטיבית כמו שירות
המנוביה בעבודה הסוציאלית, ארגונים חופשיים העוסקים בכך והם לא
טעמים ועבודתם חשובה במגיל הארץ ופיתוח העבודה הסוציאלית בה, כל
אלה אינם נמצאים במטרת עבודת הדרך ואין קואורדינציה ביניהם, וכמעט
אין עבודה מקצועית כך אין גם עבודות של מתנדבים, מה שקוראים הוצעה
סוציאלית וכו'.

אשר לתכנית הארגון והאדמיניסטרציה הריני רוצה

להניח שהארגון המדויק אשר הוצע על-ידי משרד הסעד בא מבחינה ארגונית
לחינוך המסור מבחינה אדמיניסטרטיבית, יותר ארגון בית, אולם כשאני
בכנסת לתוך מטרת עבודת המסור הזה הרי מטרים לי שני דברים, כאן טוב
פעם אין זכר לתיכנון, תיכנון השירותים הסוציאליים בארץ, תיכנון שיטה
החירה להחזרת הרעיון לחינוך העבודה המקצועית, רביחם לעבודה מקצועית
הדבר לי להגיד דבר הבולט לעין, ודווקא כאן, נסיגה אחורנית. ואם
איננו טבעי רצון מן המצב הקודם, הרי איננו חושבת שיש מקום לבסיסיות
מזה. העובד המקצועי ירד עתה בכמה דרגות בטולם המדעי יסטרציה - זאת
יש לי אזהרה בעין בלתי-מצויינת. מהידוך בשאלת המלאה אם כל זה הוא
לטרובת הענין - וזאת נכסה לבדוק. אני, כמובן, יכולה להסתמך רק על הקיים
או בעולם הגדול, או במטרדים לנו, שמסלוליים או אחרים. אינני רוצה
הבדל אם נביא דוגמאות המקצועות אחרים טמור להפרינציפ הנה אחד אלא
שיש שני קטן בשיטה. אבא, לדוגמה, את המקצועות הקרובים ביותר לטעם
הם חינוך ובריאות, אשר בדרך-כלל נחשבים מבחינה מקצועית לשלושה
דרגות של שירות אחד. באפריקה, למשל, יש משרד מסלולית אחד לשלושת
השירותים האלה ובכך, לא במשרד החינוך, לא במשרד הבריאות עומד בראש
ניהול וריכוד העבודה העבודה איט אדמיניסטרטיבי גרידא, אלא מצט מקצוע.
זה חזין לגבי משרד מסלולית, בית-חולים או בית-ספר, אם בדרגה בטובה יותר,
אם בדרגה גבוהה יותר. במטה החינוך - מנהל בית-ספר - אם כי התפקיד הוא
אדמיניסטרטיבי גרידא - המייש הוא איש חינוך, ללא כל ספק; מנהל בית-
חולים - אם כי התפקיד הוא אדמיניסטרטיבי גרידא - הוא דופא.
לגבי משרד הסעד דבר זה אינו קיים והוא נחלש במידה בולטת לעין בתכנית
זו, בארצנו מנהל כללי שאינו איש מקצוע, צירפו עוד שני סגנים אשר
לא היו קודם - ואינני בכנסת לעצם התכנית, אינני חושבת שזה מתפקדי
משרד שגם אינני עובדת שם, יתכן שהם זקוקים להנסיים נוספים. אולם, רק
אדמיניסטרטיבי, כי צירפו אנשים לחינוך הכוחות, בגיד, האדמיניסטרטיביים,
דבר אשר מבחינה מקצועית מן האחרות החליט את ביצוע המטרה בעבודה
הסוציאלית. זאת-אמרת שהכוחות המקצועיים על-ידי-כך שירדו יותר במוך
יגור בעול המצע היגור עם הנצרך מבלי שתינתן להם מידה שמיכה מסכות,
או ספרות, אשר אחד לתכנון ופצד שני גם לבצע. הן הביצוע והן התיכנון
אינם בידיים מקצועיות. לי ברמה דבר זה ברור טמור ואינני רוצה להיכנס
לפרטים, על-כל-פנים במה יתגדרו פעולות גממה זה ברצון אענה עליהן.

יש רק נסיון אחד הבא כפילו לחינוך

הכוחות המקצועיים וזה במחוזות. אני חושבת כי המדי הוצעה ערים בענינים
וידיים כי בתוסף תפקיד אל מרכז מקצועי במחוזות, דבר אשר לא היה
קודם. לטרות זאת טרחה הדבר כשכלול, הרי אם במדוק את הדברים מקרוב
נבתיין במחירה גדולה טמור: האיש שעליו הוטלו הפעילות המקצועיות אמילו
לא זכה - לא רק שאינו מנהל המשרד, אלא אינו איש מקצועי - לתור מתאים
ונקרא: מרכז, שם אשר אשר משרד ובאידים הייתי משרת טענה בעבערי -
לזה אינני קוראת תפקיד, כי מבחינה מדעי יסטרטיבית הוא משרד תוכן, אין
בו לא כוח אדמיניסטרטיבי ולא מטרות כל ביצוע, זה מין תוספת של יושן
שאין בידו מטרות כל ביצוע לגבי הכלול המקצוע כפי שהיינו רוצים.

יש לנו בארץ בכלל טענות לא טענות לגבי

משרד הסעד. משרד הסעד הוקם בתקופה שהיה כבר שירות סוציאלי בארץ,
שירות סוציאלי לא רע אין שהיה, אשר נכחה מיתו קבוצת אנשים קטנה שהסקיעה
הרבה טמור כוחות, ובתנאים של התנגדות נטרצת טמור ומסלולית הפנדט עשו מה
טעמו, ולא מתעכב על ההיסטוריה הזאת. היה ברור וטבעי שעה קום המדינה

כאשר התחילו בקליטת העליה, והעליה הגדולה דרשה סירותיה מעוליים, שלא ידעה הארץ באמצעות המורד להרים סירות זה לרטה של רגליה הירורים מוצא ותיכנון מראש. זאת טענו עד כה נגד המורד הסעד, גדלים עונה, כמסר מרבית תכנית הדרשה, תכנית אשר צריכה להוליכנו קדימה, וארשה לעצמי לומר דעתי לתכנית זו לא רק כלל סביבה ברוחו קליטה אלא גם בני סוד הורסת שהיא עלולה להביאנו אחרת, והטיבה היא אחרת, גם כן, לדעתי, התבלטת לעין וברורה - אם היזוק הכוחות המקצועיים נעשה בצורה הסוכה, אם האדמיניסטרציה היא שתלוטט כעת על אותו המעט שהיה בכל זאת נעשה מתוך סירות ואחריות על-ידי העובדים עצמם, הרי היזוק האדמיניסטרציה מן ההכרח שיפחית את ההשפעה המעטה של המצוץ שהיתה עד כה ופירוט הדבר במספרו שאנו נתקדם מן ההכרח שכלך אחרת. ובני-החלטה: האם מותר לנו להרשות לעצמנו את הלוכטוס הזה היום, לעה שאנו מחוסרי אמצעים ואנו פוחדים עם הסקע (הבקס סליחה על הביטוי) אשר נפטר מהעליה הזאת, עם כל הבעיות החסרות הרוחניות, הגופניות? בני-החלטה שחברי הוועדה כמובן קראו על המשפחה אשר רצתה לעבור את הגבול, ויש עוד דוגמאות. בורחני יודעים חברי הוועדה על הנעשה בפרדס חנה ועל הנעשה בתל-אביב, שם 42,000 נפש נוצאים במיטות המחלקה הסוציאלית. כל זה הרי צריך לעצוץ ברוחו, צריך להגיד לנו משהו, ובזמן הזה של מורד-צבורה, של מצב כלכלי מולך ורע הרי שבעי-הדעה היא לחזק את הכלי הזה שהיה כלי-המדונה האחרונה. במקום זאת בשים אלינו עם תכנית אשר כולה אומרת אדמיניסטרציה, כולה ארגון, ואם תרצה לי להעיר עוד אחרת שהיא לכל הפחות אינה רשמית, שלפי דעתי נראה כאן סוד גדול בפני נשים. כל המקיף שיש בו משהו ביהול וסמכות מתוך בידי גברים ללא התחשבות בהתאמתם או אי-התאמתם, ביכולתם לללא תפקיד מסויים או בוי-יכולתם למלא. הייתי אומרת שהגישה אינה עניינית. מה אשר הנצרך, שו אשר המדע אשר למענו הוקם המשרד הזה, מה אשר המדעביקט אשר למענו המדינה לוחמת, הרכוש שלנו, כי מהו רכושנו במדינה? הרכוש היחיד שיש לנו כיום הוא האיש והאיה אשר בתכנית מורד הסעד בכל תפקידו להרים את המדע, לחזק את החברה, לתת לה את הכוחות העצמיים להתגבר על המצב.

בתכנית זו, הנקודת המקפת, לא בתגום הדבר ומפידן כל דבר שאינו מביא להתקדמות מן ההכרח שיביא נסיגה. דואי הערכתי לתכנית זו בקיצור במרץ ובאופן כללי מאוד. בני-החלטה שחברי הוועדה יהיו מעוניינים לעורר מחלות לגבי הצד המעטי, ופענה על-כן, במידת יכולתי, ברצון.

היוזר ב. אלטמן:
המיוזר הוא ב-42,000 נפשות?

הגב' אהרונסון:
כן, המיוזר בנוש. בתל-אביב מעדיכים את מספר התושבים ב-440 - 400 אלף נפש ו-10% הם במיטות פעיל של המחלקה הסוציאלית. כמובן, המיוזר הוא בכל מה שבחטת הארשה של עירית תל-אביב.

היוזר ב. אלטמן:
האם את סבורה שזה מספר כל הנוקקים לעזרה סוציאלית באיזור זה, או שיש מקרים אשר אינם מביעים כלל?

הגב' אהרונסון:
ברור שישנם מקרים אשר אינם מביעים אל המחלקה הסוציאלית בתל-אביב. המספר שנקבתי כולל את המובנים או המובנים, והוא גדול במשך 3 שנים פי שלושה, כלומר גידול זה היה מוביל לגידול העיר תל-אביב. גם לגבי הארץ כולה אופייני מאוד זה במסוצע, -10%.

ד. נצר:
רצוני לחזור לנושא שאנו כולנו דשים בו כבר מספר שבועות, ולמעשה שמענו לראשונה על תכנית הריאורגניזציה במסדר הסעד עוד לפני פגרת המסח ועקבנו אחרי הדברים, גם ביקשנו הסברים מיום שאנו, חברי הוועדה הזאת, חיים בענין רב בעבודת הסעד ורוצים לעשהו במסחר לקידום העבודה הזאת ולא

ולא לעזור לבטיגתה.

אשר לעצם **סבבה** אשר הסעד הרי דעת הגב' אהרונסון שיש צורך רב ב יבוי הטבחה. כאן מתעוררת השאלה באיזה צורה צריך לבוא הסיכוי ובענין זה רצינו לנסוע חרות דעתה, כאדם מקצועי העוסק בעבודה הסוציאלית כמה עשרות שנים בארץ; איך נראים לך היחסים בין הסעד המרכזי ובין המחוזות? כידוע, יש במרכזים מנהלי מחלקות וכל מחלקה לפי טטה הריהי בפני עצמה טמס מדינה, כמו המחלקה לטיפול בטמחה, המחלקה לילד וכו', אולם אותן המחלקות מקבילות במחוזות. רצוני לדעת איך נראה לך קשר העבודה, קשר שיהיה יעיל יותר על-מנת שהעזרה תביעה בצורה מתוכננת לאדם הזקוק.

נקודה שניה שרצנתי לבררה.

הגב' אהרונסון נבעה כאן בנקודה שאנו

כל פעם טאלנו: מה תפקיד העובד המקצועי במחוז? מתוך דבריה נראה לי שכיוונו לדעת גדולים, מחור שגם לה יש ספק מה יהיה תפקידו אל העובד המקצועי בטטה זה. בת רובה לשאלות ששאלנו את משרד הסעד קיבלנו את ההסברה, שהמחוז למעשה מורכב מסלוח אנשים ולאיש המקצועי בתוכם חלק תרוב, באשר הוא מפקח על כל עבודת המחוז, על כל האזורים, אף שמענו על מספר מחוזים במחוז תל-אביב, וכי לכל אזור עובדת סוציאלית, או כמה עובדות סוציאליות וכו', זאת-אומרת, שלמעשה בידי כל מרכז העבודה הסוציאלית כל העבודה הסוציאלית אל המחוז ואינו טמס כ"יועץ" אלא מתורה את דעתו בפני המנהל המחוזי ובזאת יכול לקבוע טאי צורת העזרה אם כי הוא בעצמו באופן טעמי לא יתן את העזרה. משרד הסעד אינו רואה בזה פגם וטוען שהחלטות בנקודה זו אינן סוצדקות. הייתי מבקשת מהגב' אהרונסון להבהיר זאת ואם אפשר אף להביא כמה דוגמאות מתוך הטעם על-מנת להסתיי את הדברים.

נקודה שליטית: לא שמענו מהגב' אהרונסון,

והייתי מעונינת לנסוע ביבוי הטעם הסוציאלית ההולכת וטוקטת עתה, ובתנאים לאודעת שר הסעד טעם, טעמיים, הרי זה ענין של כמה ימים עד שיפורסם סיכוי זה. רציתי לנסוע מהגב' אהרונסון מה רואים אנשי מקצוע כתפקיד המועצה הסוציאלית והאם היא יכולה לקדם פעולה זו ובטוח?

ג. סברסקי:

באותם הדיונים אשר התקיימו בוועדת

הצירוף הציבוריים בענין הריאורגניזציה,

כפי שקוראים לזה, אל משרד הסעד נשאלו מספר שאלות על-ידי הגב' הוועדה, מה לקחו אנשי משרד הסעד כיוסוד לריאורגניזציה זו, עם מי התייעצו וכו'. על זאת נעננו, כי התייעצו עם מומחים זרונים, מומחים אשר בחלקם מוכרים לנו כאנשי טם גדולים, אולם, אשר לנו תת שר הסעד, כי המטלה טמס שהיא נוהגת בימי הדינים אינה מתחייבת לקבל חרות דעת טטויימת וזה כסובן זכותה ורשותה. בהמשך הדיונים שאלנו כטוייט מה הינן הסיבות אשר גרמו לקבלת הצעות טטויימות ודחייית אחרות, אם הייתה טצדט התייעצות עם אנשי המקצוע בארץ, כי חשבנו טרוקא לאותם אנשי המקצוע אשר עובדים שנים בארץ יש אולי פחות טכל בידי אבל יותר טנות טסיון בעבודה; שאלנו מה הם חרובים לבני עבודת הסעד הקודמת יש לחזק, לפרק, להחליף וכו' על-מנת לבנות את הקונספציה החדשה. על-טכל השאלות הללו נעננו, אולם בטטה זה רצוני לנסוע מהגב' אהרונסון מה לפי דעתה נלקח בחשבון בתכנית זו מהצעות המומחים טחוץ לארץ - ואני טניחה טראתה גם את התכנית של ירוותי כהאן - ומהצעות אנשי-המקצוע בארץ ומה נדחה.

הגב' אהרונסון אטרה, ובצדק, שהדבר

העיקרי אשר היא רואה כתפקידו של המשרד המרכזי הוא התיכנון ובטלה תיכנון אנשי טבינה שמוכנה היא לא לתיכנון של הטיפול בטרט - זה תפקיד העובדת הסוציאלית האזורית - אלא תיכנון בטמדים גדולים. אם, נניח, התקציב העומד לרשות משרד הסעד אינו בהתאם לרצוי הרי עליו לתכנן את הפעולות העדיפות בהתאם לטצוי, על-ידי כך שיתכנון תכנית מוטתת על טמפר טנים, אם בדרך זו או בדרך אחרת, נניח טמרכיים את עיקר הפעולה ביטובי הספר ומטאירים

זו.

את הפיר כפי שהיא, או שמטיינים את הטיפול הטוציאלי לסלוח סוגים ילדים, זקנים וחולים וכו', לזה ייקרא תיכנון ולא כפי שנעשה הדבר בשעה שמטפלים במנסיים חיים פעם אחת ולתמיד בזמן שהבעיות מסתנות מדי פעם. מענין זה צריכה להיות במסדר הסעד ועדת תיכנון מתמדת אשר תבדוק את הדברים לאור הסיכויים בחיים, כי כל הזמן אשר היה לה תיכנון אדמיניסטרטיבי, תיכנון עומד, כי אם תיכנון עומד ועוקב, ובענין זה רצוני לסגול את הגב' אהרונסון כיצד היא רואה את התיכנון כיסוד למחלקה או כקטר עם המוצא הטוציאלי.

שאלה שלישית גיחס לעבודת המרגונים

החופשיים. ידוע לנו כי ברם גרף בעולם אין המדינה בלבד יכו לה לתמוך בכל השירות הטוציאלי והיא מוכרחה לרכז סביבה ציבור עוזרים. ובמסגרת זה איננו יכולים להתלונן, יש בארץ ציבור עושים עבורך ולא שומר בכל העשייה הזאת גוף שתכנן, ובשטח תיכנון המעולה יש, כמובן, דרכים טובות של עידוד, כל הקצבות מה לתיות וכו'. אני רוצה לסגול במקרה זה איך היתה רואה הגב' אהרונסון את עבודת המרגונים החופשיים בתוך מסגרת עבודת הסעד?

הגב' אהרונסון:

מצבנו מבחינת ההגבלה בזמן הוא כזה
שלו הייתה לי לענות על השאלות ולאכנס

לתוך תוכן של הבעיות ולפרטן באופן ציבורי ומקצועי גם יחד הרי לא אוכל לעשות זאת, ודלם אשתדל לענות על כל השאלות באופן כללי במסגרת הזמן הקצר שברשותי.

אשר לשאלותיה של חברת-הכנסת נצר, שאלות שהן בנועות יותר לצד האדמיניסטרטיבי וקל יהיה לי יותר לענות עליהן, בדבר המחלקות במסדר הסעד תכנן ותפקידן והמחלקות במחוזות ותכנן ותפקידן. ובכן מה שהיה עד כה רמה שטוענים אנשי מסדר הסעד לזה שצוין סינוי. המחלקות השלה עבדו באופן ספרטי, ללא קשר מנימי, כל אמת היתה בונה לה תכנית כל שהיא, שממנה אותה וכו'. אנשי מסדר הסעד ניסו לענות זאת בכך שהם את תפקידי המחלקה הוציאו מן המחלקות, את הסמכויות הוציאו מן המחלקות ואת המחלקה הכבירו; אם תרצו לי להפריך את הפעולה הזאת אני: השפיר את השלד והוציאו את התוכן ולגבי דלי נשאר ספק בצורך קיומן, כי מחלקה שאין לה תוכן איננה יודעת אם סותר לנו להתזיק בה. אשר למחוזות מה שלא היה בסדר עד כה הוא המצב שהגדירה אותו יפה הגב' נצר, היא אמרה, ובצדק, שהיו מחלקות במרכז ומחלקות במחוז וזה לא בריא. מה שמנסה עתה מסדר הסעד לעשות, ויש לתמוך בזה, להעביר למחוז סנקציות של המרכז ובוה נעשה המחוז אוטונומי יותר, ולמעשה לו היו גביעים לכך שיהיו המחוזות משרדים בזעיר ענפיין, בטביל אותו המחוז, במקום המסדר המרכזי, היה זה ודאי טוב יותר. אולם, שוב נשאלת השאלה איך זה בנוי אם גם במחוז זה בנוי כך שהניהול הוא בידיים בלתי-מקצועיות, המחלקה היא בידיים בלתי-מקצועיות ואילו אנשי המקצוע נשארו רק עם זכות לחזור דעה וללא כל זכות של המחלקה. אם כך הדברים הרי כל האמטיות של תכנון נופלת טאליה. אבהיר את הדברים בצורה ריאליית: היתה לי הזדמנות להירוכח בזה שאחת העובדות העבירה טובה לתשלום סכום מטויים למימון, השובר חזר מן הגזברות בתוספת הודעה: מדוע נתנו לפלוני איכס ליי, זה לא מוצדק לדעת גזבר המחוז. כמובן, מתעוררת השאלה בדבר הסמכות הקובעת, כי אם יצוי הגזבר למי לתת את העזרה הרי טה תפקיד העזרה הטוציאלית בכללף יש שתי אפשרויות והן לפעשה שניהן דרוגות לנו, ולא אחת מהן, להקטט מרד לטיפול בהתאם לצרכיה, כמו שאגדירה אותם בכון הגב' ברוסקי, שגינה עומדים במקום אחד, אינם עומדים ברוקואום מכיון שהחיים משתנים. לדוגמא, טוען מחוז אחד שדורקא ישנה הזנחה בילדים, במחוז אני מצב הסיכון אמור יותר, במחוז שלישי יש בה תעלומה גדולה, זו לדוגמא נקח את המצב הקיים בפרדס חנה עם מתרכזים חולים, זקנים ואלמנות, איך אפשרות לערוך תכנית אחת הן בטביל תל-אביב והן בטביל פרדס חנה, איך צורך בזה, איך אפשרות ואיך תופלת בתכנית כזאת. אם כן, תפקידי המחוז להגיא לטרכז את בעיות המחוז, תפקידי המחוז להגיא למחוז את בעיות המחוז ותפקיד הצובר הטוציאלי

זו.

היא לטעמי נאדם הנקרא ל יפול ויחזק עם זאת להיות נציגו, להיות מיו
 לגבי המסדר הטפל בו. אם נראה כך הם הדברים, הרי נעמוד שוב בפני
 בעיית תיכנון, איך לצאת מזה גם לגבי המסדר וגם לגבי תפקיד העובד
 הסוציאלי בעדה, וגם הורשבת מבין הלוחים והיחידים כגון איך אף אחד שאינו
 יודע או שאין לו אפשרות להבין את טעמו של העובד הסוציאלי בעדה,
 אם זה בטעמו, או מפילו בעיר בטבע יום יומי עם אדם הנתון בטעם מסור,
 טעם נפשי מסור, טעם כלכלי מסור, טעם בריאותי, או טכסון מטפחתי וכו'.
 העובד הזה אם אינו מצוייד בכלים הדורשים לכך - וכסף זהו רק אחד הכלים,
 אין זה הכלי החשוב בעבודתו, הכלי החשוב ביותר הוא העובד הסוציאלי,
 הכלי החשוב הנ"ל איש המקצוע היודע כיצד לגשת לדברים ואיזה בעיה לראות
 ולהביאה לפעולה, בעיה שלפעלה יושבים אנשים שאינם אנוני מקצוע ופותרים
 את הבעיות בדרכים מדמיניסטרטיביות, אין ספק שיש גוה נזק לטיפול
 העובד הסוציאלי, נזק הנראה גלוי לעין.

תפקיד העובד הסוציאלי במקום שישווקו
 אותו החליטו אותו, והלא העובד הסוציאלי הוא גם אדם חי, עם רגשות,
 הנקרא אף הוא לבטחון עצמי, להרגשה כי מאחורי גבו יש כוח, יש רצון טוב,
 יש מחשבה מכוונת, יש מי שדואג ותומך ועושה. התכנית הזאת, לעומת זאת,
 סוציאלית מנחה רגלי העובד את הבטחון, ואני גורמת זאת על-יטוד שיחות
 למאות שהיו לי בזמן האחרון באז בתמיכת התכנית החישה של מסדר הסעד,
 אין מלים בפי לתור לכם את הדכאון אשר הסתדר בקרב העובדים המקצועיים
 בארץ, כי טוף-כל-טוף מסדר הסעד הוא מסדר המלתי ואילו העובד הסוציאלי
 מסטס בסחלקות ספוייטות כגלגל חמישי בעולה; זו הצורה אשר יקבל אתה
 כל הדירות ואני מתכוונת לא רק לעיריות, גם לפועלות המקומיות, למקורות
 הקטנים שמצבו של העובד הסוציאלי עם בכלל חלש יותר.

בתרבות לסאלת חברת-הכנסת בצר

בדבר המורשת הסוציאלית. שהרעצה הסוציאלית נתוצה - אנו חולבת מדבר
 זה ברור לכולם ובמאלה האחרונה אשר הציגה חברת-הכנסת **נוסקי** שהרבה
 מאד טן המורשה. המורשה הסוציאלית דרורה לפני תפקידיה: א) לסמס
 כגורה מילעץ למסדר הסעד, ויחד עם זה ב) לסמס סדרם לאיחוד ולכלול
 הפעולה; אכאן ברצוני לקטור זאת עם חרות דעת שמעתי מאנשי המקצוע
 הידועים הגבי דורותי כהאן וטייטי, אשר הציגו את הסאלה בצורה הפוכה
 מאשר אנו רגילים לרורותה. **האם אמרו: האם אתם כל-כך עשירים שיכולים
 לבזבז כל-כך הרבה כסף?** ארץ שהטעם הכספי כה קובע בסבילה פרסה
 לעצמה לתת זכות קיום לעשרות - רגבי יכולה לדבר גם על מאות, מפני
 שאני מכירה מאות, ביניהם ודשים אשר עושים פעולה גדולה - ארגונים
 סמוציניים כספים רבים לאם כל קטר, ללא כל תיכנון אחיד, וארשה לעצמי
 להגיד יותר מזה, המסדר הסעד אינו מפקח על הדירותים הרשמיים, כביכול,
 ולא רק שאינו מפקח על הדירותים הרשמיים, על-אחת כמה וכמה על עשה ת
 המוסדות הנמצאים בארץ. כי יש פה שני דברים חוץ מהחלטה אם נתון
 היום טיפול בילד או שטוב יותר לרכו את הטיפול בסמטונה - וזאת היתה
 עיקר דעונה של הגבי דורותי כהאן - דעה אשר לא נתקבלה וזה כחוט השני
 טכל התכנית אלה. ובענין זה היא כתבה: אתם מבוזזים כסף על תגידו
 לי שאין לכם כסף אם אתם מוציאים זקן ומכבישים אותו למסדר והוא עולה
 אלפי לתי בשנה אחת, האם אתם יכולים להדמות זאת לעצמכם? - או, לגבי
 חולה, חולה שחפת וכדומה, הרי יש לפתור בעיה שהיא בעיה מסודרת
 בארץ הזאת - בעיית השיכון - ובמקום להוסיף חדר למספחה, במקום לחזק
 מבפנים את המספחה, שתוכל לשקם את החולה או את הילד הזה אתם מפרקים
 את המספחה, דבר העולה ביוקר ואף אינו מועיל מבחינה אינוכית. כל
 הדברים האלה לא מצאו ביטוי בעבודת מסדר הסעד בתכנית זו, וזה אחד
 מהתפקידי של המועצה הסוציאלית: לא לתכנן את עבודת מסדר הסעד, אבל
 לתכנן את עבודת הדירותים המופשיים ויחד עם זה להביא את דעת הארגונים
 הגלוי למקום מתאים.

מסדר הסעד מצדו צריך היה למנות מנגבון

מיוחזר ואף לדאוג לתחוקה מיוחדת לפיקוח על מוסדות, לסגירת מוסדות
 בטעה שפין תועלת בהם ואין להם זכות קיום טבחינת סיבם, כל זה מסר
 עד כאן.

סיימי לעומת דורותי כהאן היה הרבה יותר חרף, הוא לא נכנס לדברים אלה כשם שעשתה זאת דורותי כהאן אשר היתה זמן רב בארץ ובכנסה לענינים בארץ יסודי יותר ובכל זאת דעתם היוזמות, הייתי קודמת לזה - אכזבה. נתקלתי בזה גם כאשר הייתי בחוץ-לארץ בכינוס הבינלאומי אשר התקיים ב-1948 בצרפת-הברית, שעה שהיה הרבה מעד אמר לי יכולת המדינה לקיים שירות סוציאלי טורדני, ובשנת 1952 בכינוס אשר התקיים בפרגו, בו הסתמנה גם חברת-הכנסת בצר ובזכותה באמון הרב שהיה לנו, שעה שכל הזמן סאלו כיצד אנו עושים זאת, וכדורנתו היתה לקליטת העליה, הרי אין דוגמה טובה לזאת בכל העולם. אולם, המצב לגביי אשר כאשר אנו סוגשים עובד סוציאלי טורדני, איש מקצוע, המבקר בארץ. זאת נוכחתי גם אצל סיימי וגם אצל דורותי כהאן ועשרות עובדים סוציאליים אשר ביקרו בארץ - האכזבה עמוקה. מעד התפלאתי כאשר הייתי בצרפת-הברית וראיתי ששם טובי העובדים הסוציאליים וראשי המדינה בעבודה הסוציאליה הם יהודים ואילו כאן בארץ אנו כל-כך רחוקים מהתפיסה המודרנית כבר אינני מדברת, אבל מהתפיסה הריאליסטית, פשוט מה זו עבודה סוציאליה, כי אנו עד היום הזה מדברים על סעד, על תמיכה, עד היום הזה מדברים אנו על מוסכים שאינם קיימים כבר בסדרות זה.

ואשר לגאלת דעת המומחים, הרי המומחים היד בדעה שכל זמן שלא יהיה כאן תוכנון ממלכתי - וסיימי דיבר על ועדת טריט וזרע ארוה בכל תוקף; דורותי כהאן היברה על ועדה בינמטרדית של סירותים אשר תתכנן את כל העבודה. על ועדת טריט ודתי אין תכנית כזאת יכולה להחליט, אבל על איזה שהוא תוכנון מאחד, ובענין זה אביא לכם דוגם מתוך העליה ואין כל ספק שכולנו מעונינים בעליה, בקליטת העליה, אולם כמה מוסדות בארץ הזאת עוסקים בעליה, וללא כל קשר אחת עם השניה - בטוכנות: מחלקת העליה והקליטה, במסד הסעד, מלבין שהוא מוסד בעל חשיבות מדרגה ראשונה לקליטת העליה ודווקא החולים שבהם - וכר. אני מדברת על מוסדות רציניים ואחראיים ואיפוא כל הארגונים המומשיים? אנו מתפלאים על כך שיטכנו היום בכל העתונות הודעות על שני ילדי פינאלי, בכון זה יפה, זה ביטוי של אום מצד האומה שעה שלכולם דפק הלב לנורלט, אבל רבותי, טעות אלפי ילדים הולכים לאיבוד לנו עינינו בארץ הזאת. ומפה מוסדות עוסקים פה בעניני ילדים, ללא קוסי אוכל למנות טאה, מי יבנו עוסק בילד? מי יבנו מוסב שהילד הוא בנת עיניו? - והילד בארץ הזאת מוזנח, המפקד בטלוג טובן המלה, איפוא הוא בתכנית הזאת, איפוא התוכנון לתחוקה סוציאליה אשר תגן על הילדים ועל היתר הזקוקים להגנה? תכנית הדמיניסטרטיבית היא אלשה באשר האדמיניסטרציה נתונה בידיים בלתי מקצועיות; תכנית טף ועית - אין כאן בכלל, אין פה כלל מחשבה להרמת הסירות הזו.

עלנבתי כאן כמה דברים מפני שלקחתי בחשבון המבוי הוועדה המודרים, אולם מעד הסתדלתי להבהיר מה שמעיק עלי וסרטיג ארתי. לגבי התכנית המדטה הויני מוזרת ואושרת שאני מצטרפת לדעה שיש צורך בריאורגניזציה, בכך אין מאץ אל ספק, כי המצב שם אינו למסקר. קום אחר יתרגם עתה כבר מאוחר מדי הגיעה שעת ה-12, אבל זה לא יכול הפתרון; אין ריאורגניזציה זו מביאה אותנו לסום מקום, באשר היא דק משכללו את הכוחות האדמיניסטרטיביים גרידא ללא ניתוף העובד המקצועי. לו לפחות הכניסו להנהלה בטמכויות מלמות ובאפשרות של גיצוע כמה אנשי מקצוע ואם אינו נמצאים במסד יקחו אותם ממקום אחר, אם לא בארץ - מחוץ-לארץ, ובלבו שישימו לעצמם כמטרה בניחול הענינים אנשי מקצוע, אנשים בעלי יכולת, דבר אשר המילה יביא אותנו לכל הדברים עליהם דיברתי, כי אותם האנשים מן ההכרח שידרשו מתוך עבודתם דברים אלה.

היוזר א. אלטמן:

אנו מוצים לגבי מהרונטרן על הארת הדברים ובסיכום הייתי רוצה לבקשה, אם אפשרי הדבר, עוד לפני שנכנס את הדברים בזמן הקרוב, להמציא לוועדה סודת טעימים של הצעות והמלצות לאור כל מה שידרש לה ולאור דבריה כאן לגבי תיקון המצב בעבודה הסוציאליה הן לגבי הטאלות הפרטונליות והן לגבי טאלות התוכן.

זר.

הגב' אהרונסון:

ברצון רב אעסה זאת, אבל רק מדבר אחד
שחררוני - שום הצעות פרסונליות.

היו"ר א. אלטמן:

כדונתי לא היתה לסמות, כי אם לתסקידים
בהם יש לסנות אנשי מקצוע.

הגב' אהרונסון:

ברצון רב אעסה זאת ואני מודה לכם בעד
ההזמנה.

ד. בצר:

ברצוני להציע כי נקבע עתה ישיבה לבירור
הדברים ובענין זה הייתי רוצה בחיוב
לבקשת משרד הסעד לשתתף בבירור. אני חושבת שהערות אשר שמענו היום
מהגב' אהרונסון עזרו ללא כל ספק להבהרת הדברים בטידה רבה.

ג. סברסקי:

קודם-כל אני רוצה על-כך סיור הרועדה,
ד"ר אלטמן, נענה ללחץ בדבר הפיעת אנשים
סן הוועד ועכשיו אני מציעה, בהמשך לקו שקבענו בישיבה הקודמת, לשמוע גם
את ד"ר פרנקנשטיין. לא במקרה נקבעו בשני השמות - הגב' אהרונסון איט
העבודה המעשית במשך 20 שנה וד"ר פרנקנשטיין העוסק שנים רבות בעבודה
העיונית, איט מחקר ועיון. מאחר שד"ר פרנקנשטיין נמצא עתה בחופשה
ובוודאי יסיים את חופשתו בעוד שבוע הייתי מציעה להזמין בסבוע הבא
ולאחר שנשמע דעתו בנדון אני מציעה לקיים דיון בינינו.

היו"ר א. אלטמן:

הייתי מבקש מהגב' סברסקי לברר היום או
מחר בדבר הופעתו של ד"ר פרנקנשטיין

ולחודיעני על כך?

ג. סברסקי:

אעסה זאת ברצון.

היו"ר א. אלטמן:

כאשר נדע על-כך בבירור נוכל להזמין
לישיבה בסבוע הבא. עם שמיצת חוות דעת
בצטרף לטכס את הדברים בינינו ורק לפני שניתן לסיכום
ערך פומבי נזמין את באי-כח משרד הסעד.

ג. סברסקי:

אני תומכת בזה.

היו"ר א. אלטמן:

הישיבה הבאה תתקיים מחר, יום ג', כפי
שקבענו בטעה 8.30 בבקר. על סדר-היום:
חוק האנטרסיה והפתולוגיה תשי"ג 1953.

ה ד ת ל ט:

(א) הישיבה בסבוע הבא תתקיים ביום ג',
בטעה 8.30 בבקר.

(ב) להזמין את ד"ר פרנקנשטיין (בהתאם
לאינפורמציה שתסור הגב' סברסקי
בדבר חופשתו) ולשמוע חוות דעתו
בטרם תעבור הרועדה לסיכום דיוניה
בעניני משרד הסעד.

(ג) סדר-היום של הישיבה הבאה ייקבע
בישיבה שתתקיים מחר.

הישיבה סגורה.

הישיבה ננעלה בטעה 13.30.